

om, hvad der vil ſke i Sverig, derſom Folkethinget i Dag negter ſit Samtykke til den Bemyndigelse, ſom begjæres. Det erode Medlem maa dog være enig med mig i, at ingen Regjering kan give, hvad der kan kaldes autentiske Dplysninger om, hvorledes der vil blipe ſtent i en Repræſentation, ſelv om Tidspunktet for denne Afſtemning ligger meget nær, og endnu mindre vil Noget i denne Henseende af mig kunne forlange nogen autentisk Dplysning om, hvorledes Afſtemningen vil falde i den ſenſte Rigsdag, naar Sagen kommer for en af diſe Dage; men jeg har givet den Dplysning, ſom man med Kjendſkab til Forholdene kan give. Jeg har forklaret Sagerne ſandſynlige Stilling, ſaaledes ſom den er meddelt mig af rette Bedkommende, Meddeleſer, der ogſaa godt ſtemme med de Sagtagelſer, ſom jeg ſelv kan gjøre i Genhold til diſe Meddeleſer og i Genhold til de offentlige Aſtykker; Andet kan der ikke gjøres. Jeg er gaet ud fra, at man her i Thinget havde den beſtemte Anſkuelse, at det vilde være beſſeligt og miſligt, at det vilde være forbundet med ſtor økonomiſt Riſiko, hvis ikke Danmark ſaae ſig i Stand til i endeværende Rigsdagsſamling at bringe det dertil, at vi kunne gaa over til Guldmyntfoden uden at gjøre det alene, og da det forekom mig, at der ikke hos Alle var en ſaa levende Erkjendelse ſom hos mig af den Stilling, ſom Danmark er udſat for, hvis Thinget nu negter ſit Samtykke, har jeg efter beſte Evne fremhævet den overveieende Sandſynlighed, der er for, at Sverig trækker ſig helt tilbage fra enhver Forhandling om Myntkonvention med Danmark, derſom den danſke Regjering ikke nu ſættes i Stand til at ſlutte den Konvention, ſom er foreſlaet. Jeg kan naturligvis ikke her give autentiske Dplysninger, jeg kan kun eſter beſte Eſhon forklare Stillingen, ſom jeg maa antage, at den er. Jeg har paa den anden Side fremhævet den overveieende Sandſynlighed, der er for, at den ſvenſke Rigsdag vil følge det forenede Bank- och Lag-Utskotts Indſtilling, og bifalde det Forſlag, ſom er fremkommet om at opfordre og alſaa bemyndige Regjeringen til at ſlutte en ſaadan Overenſtomt. Jeg har i ſaa Henseende fremhævet et autentisk Aſtykke, nemlig den Betænkning, der uden nogen Meningsafvigelse er afgivet af Bank- och Lag-Utskottet, og de Herre ville vide, at i Sverig ſammenſættes Udvalgene ikke af den enkelte Udfdeling, men af hele Rigsdagen; ſaa at det er det ſaaledes ſamlede Udvalgs Indſtilling, der kommer til Forhandling i begge Thingene. Det er alſaa ikke et enkelt Things Udvalg, men det er et Udvalg og endogſaa to Udvalg — det forenede Bank- och Lag-Utskott — hvis Medlemmer ere valgte af begge Kamre, der har gjort denne Indſtilling. I Siden jeg forrige Gang havde Ordet, har jeg modtaget dette Utskotts Betænkning. Det ligger i Forholdets Natur, mine Herre, at naar der paa tre Steder forhandles, og det med den Slutningshaſtighed, ſom

det ikke kan være Andet end, at man nu forhandler med ſaa ſomme ſige Aſtykker ſaa Lide til Lide. Denne Betænkning gaar for det Forſte ud paa at „efter Utskottets oppfatning är det af motihären framlagda förslag intet annat än ett uttryck af den önskan, hvilken Sveriges Rigsdag nyligen uttalar, och här Utskottet derför icke tyväkat att tillstyrka antagandet af detta förslag“. Dernæst gaar Utskottet over til at omtale ſelve Myntlovsforſlaget og ſiger, at, da Norge har negtet Samtykke til den tidligere Myntkonvention, kan det tidligere vedtagne Lovforſlag ikke benyttes i den ſoteliggende Form; men ſaa hedder det „Och då Utskottet vidare anser, att så väl det nya myntväsendets bestånd oganska väsentlig mån öberopå den garanti, som kan erhållas derför att Danmark antäger samma guldmynt som Sverige, samt också att flera af de i dessa lagar innehållna bestämmelser, der intagits med hänsyn just till ernående af gemensamhet i myntväsendet med gränlandet, har Utskottet velat hafva ännu starkare betonadt, att det samtycke, som Riksdagen för sin del gifver til dessa lagar, är beroende af den fråga satte öfverenskommelsen med Danmark. Under såd anförutts ättning ofv. Efter All, hvad der ligger for, er det min Lvo, mine Herre, at nu er Diebliffet for Rigsdagen til at give ſit Samtykke til en ſaadan Myntkonvention, hvis man overhovedet vil vente, at der ſkal kunne være Spørgsmaal om Forhandlinger med Sverig om en Myntkonvention. Min Frygt er, at, derſom denne Sag idag falder her, vil Virkningen af den Miſſtemning, ſom derved vilde opſtaa, ikke indſtrænke ſig til denne Sag alene. Min Overbeviſning er, at, trækker Rigsdagen ſig nu tilbage, forkaſter Folkethinget Forſlaget, vil derved opſtaa en ikke ringe Miſſtemning mellem Sverig og Danmark, medens derimod Vedtagelſen af Forſlaget vil mildne den, ſom maatte være opſtaaet mellem Norge og Sverig ved Forkaſtelſen af Konventionen i Norges Storthing.

Fenger: Jeg ønsede kun at gjøre en perſonlig Bemærkning i Anledning af, at det erode Medlem for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti) fremtog et Skrift af mig, hvorover der er afgivet Erklæring baade af den ſvenſke og den norſke Regjering. Aarsagen til, at det erode Medlem er kommet til at give en urigtig Foreſtilling om dette Skrifts Indhold, ligger i, at det erode Medlem har villet henholde ſig til en Meddeleſe paa anden Haand, ſom findes i en Foreſtilling fra den norſke Regjering. Jeg vil derfor tillade mig at meddele, at det Reſerat, ſom er givet deraf, er urigtigt. Derſom det erode Medlem havde yttret blot det Mindſte, derom til mig, Udvalget, vilde jeg med ſtorſte Lethed have kunnet oplyſe ham, ſom jeg har oplyſt forſjellige andre Medlemmer af Udvalget, om dette Skrifts ſande Ind-